bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Sporturile de iarnă

Este normal ca în sezonul de iarnă chestiunile la ordinea zilei să se refere la sporturile de zăpadă .

Cel puţin în ultimul timp, coloanele tuturor ziarelor din Capitală au găzduit numeroase recenzii relativ la isprăvile practicanţilor acestui gen de probe.

Conducătorii şi protagoniştii lor au făcut declaraţii şi şi-au exprimat păreri, toţi fiind de acord că, în domeniul sporturilor de zăpadă, România se găseşte în plin progres.

Se remarcă cu deosebire, apreciabilul salt de valoare, efectuat în ramura ski-ului. Constatarea este cu atât mai îmbucurătoare cu cât ultimile ierni nu au fost suficient de favorabile acestui sport şi numărul celor din rândul cărora se pot recruta elementele necesare permanetizărei acestui progres, nu este prea mare.

Desigur că cei cari au ocazia să vadă puhoaiele de ski-ori ce se scurg prin gara de Nord spre sau diaspre staţiunile noastre de iarnă, vor considera că numărul practicanţilor acestui sport este suficient de mare pentru a da un contingent important în vederea îmbogăţirei cadrelor elementelor de valoare.

Spre a se constata că nu aceasta este situaţia este necesar să nu se uite că cei mai mulţi dintre aceia cari se deplasează la Predeal, Braşov, Sinaia şi împrejurimi, ţin mai mult să meargă în pasul vremurilor decât să se gândească la îmbunătăţirea clasei ski-ului românesc.

Aceasta fiind situaţia, este neîndoelnic că numărul celor cari fac cu adevărat, sport pentru sport, este foarte redus.

Aceşti puţini ski-ori cari depun cele mai lăudabile eforturi, cu scopul de a colabora la consolidarea în România a unui sport atât de util trebuesc consideraţi, deocamdată, ca făcând parte din aşa numita generaţie de sacrificiu, căci ei nu vor putea culege rodul muncii lor ci vor trebui să se resemneze cu viitoarele succese ale acelora pe cari îi iniţiază şi îi vor iniţia în subtilităţile sportului de zăpadă.

Totuşi s'a remarcat o lacună: aceia a stilului. Ski-orii noştri realizează lucruri bune fără să aibe prea vaste cunoştinţe tehnice. Elanul, tinereţea şi robusteţea fizică sunt cele trei calităţi caracteristice ski-orului român care vrea să se remarce.

In schimb, stilul este o noţiune nu îndeajuns de aprofundată de practicanţii de valoare ai acestui sport

Tendinţa de aerodinamizare a corpului în aer, se face tot mai mult remarcată astfel că, protagoniştii noştri, vor ajunge la performanţe interesante, imediat ce îşi vor apropia această ţintă.

Iniţiativa Federaţiei de specialitate de a aduce din străinătate un profesionist priceput şi sârguincios, cum şi ideia trimiterii lui Goedri la Planicka, sunt chestiuni bine şi la timp venite. Ele nu vor întârzia să dea roadele pe cari ski-ul românesc merită să le înregistreze.

Jenny Dumitrescu

OFICIALII...

La concursurile de ski, un grup de oficiali. Dela stânga la dreapta: maior Dimăncescu, Aronsohn, preşedintele grupării B. T. E., general adj. Iacobici, predintele F. R. S. S., Th. Rosetti-Solescu, fost preşedinte F. R. S. S., prof. P. Coja şi Szekely

Footballul — şi acesta e un adevăr cu putere de axiomă — e cel mai popular sport la noi. In consecinţă şi federaţia de football e cea mai vastă organizaţie din toate ramurile sportive.

Explicabilă deci activitatea febrilă care se desfăşoară la F. R. F. A. In fiecare seară, pe sălile şi în birourile federaţiei, e o animaţie ca pe Calea Victoriei. Oficiali, delegaţi, jucători, toată această massă mişună de colo până colo, dându-ţi impresia că eşti într'o vastă uzină.

Dar dacă seara, toată lumea — aproape toată — activează şi e preocupată de diverse programări, contestaţii, etc., oficialii şi gazetarii cari vin la prânz la federaţie, se întrunesc numai pentru «şuete».

Intr'adevăr, în fiecare zi, dela 12-1 precis, ca la o oră de consultaţie a unui medic specialist, glossatorii evenimentelor footballistice se adună în biroul d-lui Luchide, unde disecă tot ce e la ordinea zilei.

La una din aceste întruniri, erau prezenţi d-nii Luchide, Bucur Bârsu, Tărtăcuţă şi un redactor al nostru.

Se discuta la un moment dat etapa dela 21 Martie a Cupei României.

D. Luchide îl «otrăveşte» pe d. Tărtăcuţă:

— Nu o văd deloc bine pe Franco-Româna în etapa care vine...

— Dece? sare ca fript d. Tărtăcuţă.

D. Luchide îi serveşte însă imediat replica, o replică bazată pe... cifre:

— Cum să nu fiu pesimist, dragă, când Franco Româna, cu mare greutate a eliminat pe Leonida, o echipă districtuală...

— Aveţi greşală, răspunde d. Tărlăcuţă, i-am eliminat cu cea mai mare uşurinţă...

D. Bârsu intervine cu alură de procuror:

— I-aţi bătut uşor cu... 4—3, după prelungiri, şi după ce le-aţi scos depe teren trei jucători.

D. Tărtăcuţă, cu un zâmbet triumfal, aruncă suprema ripostă:

— I-am bătut într'adevăr după prelungiri, dar în privinţa celor trei jucători cari i-am scos depe teren, avem la sediu o scrisoare — pe care o ţinem la dispoziţia oricui — a internaţionalului Lăpuşneanu, prin care se dovedeşte jocul «fair» al echipei Franco Română!...

— E foarte bună scrisoarea — intervine redactorul nostru — dar dece aţi luat-o şi, mai cu seamă, de ce-o păstraţi?

Până să schimbe subiectul discuţiei, d. Tărtăcuţă s'a schimbat la faţă...

*

Arbitrajul — trebuie să o recunoască oricine — e o ocupaţie foarte dificilă, care cere multă pricepere, calm şi spontaneitate.

Dacă luăm în considerare marele număr al arbitrilor cari nemulţumesc publicul, număr invers proporţional cu acela al arbitrilor cari primesc la sfârşitul unui match aplauze şi elogii, trebuie să conchidem că arbitrajul merită a fi ridicat la rangul de artă.

De aci, severitatea excesivă a examinatorilor la şcoala de arbitri.

Iată, de pildă, la ultimul examen, o întrebare pusă de un examinator:

— Ce faci d-ta, dacă în cursul unui match te poceşte o apoplexie?

Să recunoaştem, o întrebare foarte grea. Primul elev, din cei şase «scoşi la tablă», a rămas ca un sphynx. Următorul, nu a putut nici el fabrica un răspuns. Al şaselea candidat, văzând că va fi trântit la examen iremediabil, din cauza acestei întrebări, a răspuns tot cu o întrebare:

— Dar ce faci d-ta, d-le profesor, dacă'n cursul unui examen, te poceşte... un elev?...

A. Nol

De prin lume adunate

JUCATORII DE FOOTBALL IN RASBOI

Aproape toţi jucătorii paraguayeni cari au participat la campionatul sud-american, au luat parte la războiul, pentru Choco, dintre Bolivia şi Paraguay, război terminat abia acum câteva luni.

In timpul acestui război, înaintaşul centru paraguayan Aurelio Gonzales a primit comanda unui grup de soldaţi pentru a ataca un centru de rezistenţă al bolivienilor.

Cu această ocazie paraguayenii au făcut câţiva prizonieri.

Inchipuiţi-vă stupefacţia lui Gonzales când recunoscu printre bolivieni chiar pe Mendez, căpitanul echipei boliviene. Cei doi jucători se cunoşteau foarte bine încă din timpul primului campionat mondial, dela Montevideo.

Adversari pe teren, inamici în război, nu i-a împiedicat totuşi să cadă unul în braţele celuilalt şi să se sărute emoţionaţi.

Pentrucă sportul făcuse din ei amici, înainte de toate.

DON GEORGE GENTLEMAN...

Am fost curioşi să ştim ce este într'adevăr acest „catcheur" celebru, care are numele Don George, şi a cărui victorie asupra lui Deglane, la Boston, acum patru ani, a făcut să curgă multă cerneală. Unii pretindeau că fiind intelectual el preferă arta de a lupta şi că nu este de loc „spectaculos" pentru că uzează puţin de brutalităţi scumpe compatrioţilor săi.

Este un pic de adevăr în aceste lucruri; proba este faptul că Don George a fost văzut de trei ori la Muzeul Louvre, ceeace nu-l împiedică să profeseze în Montmatre meseria.

Inarmat cu un aparat de fotografiat micuţ, frumosul atlet, care are aspectul unui gentleman şi se poartă sobru şi corect, parcurgea Capitala Franţei cu cea mai mare plăcere.

— Eram la Honolulu, acum două săptămâni, a declarat el, şi eram în plină vară. Mi s'a părut foarte curios deci să găsesc aci la Paris iarnă completă. Totuş, iarna Parisului nu este penibilă; numai ploaia Parisului este tenace...

PREGATIRI PENTRU OLYMPIADA DIN TOKIO

La Tokio s'a ţinut şedinţa comitetului organizator al celei de a 12-a Olimpiadă din anul 194.

Stadionul se construeşte lângă templul Meiji în centrul oraşului. Acolo vor fi instalate şi stadioanele pentru atletism şi nataţie.

Comitetul organizator a hotărât deasemenea, unde vor fi instalate terenurile pentru hockey, polo, football, etc. S'a ales vechiul teren de tragere al armatei japoneze.

Pentru construcţiile necesare atletismului şi nataţiei, guvernul japonez a pus la dispoziţie deocamdată 10 milioane de yeni.

VOX POPULI!...

UN SPECTATOR NEVOIAŞ

Citind că «Gazeta Sporturilor» a inaugurat o nouă rubrică destinată marelui public, încerc să vă trimit şi eu păsul meu.

Din nefericire nu dispun de suficiente mijloace pentru a-mi putea satisface pasiunea sportivă.

Acum mai ales când începe campionatul divizionar, sunt sigur că din cauza preţurilor exorbitante, nu voi putea asista la toate matchurile.

Cluburile noastre sportive nu înţeleg pe cei nevoiaşi. Sunt foarte mulţi sportivi cari n'au posibilitatea să-şi plătească biletul de intrare. Două matchuri pe săptămână, însemnează cel puţin 100 de lei. Din bugetul atât de restrâns astăzi, în vremurile de cumplită criză pe cari le parcurgem, suma este impresionantă.

In categoria mea sunt mulţi iubitori ai sportului. In loc ca aceştia să fie îndepărtaţi de pe terenurile de sport, ei trebuesc menţinuţi. Sportul are nevoie de cât mai mulţi spectatori pasionaţi. Cei cari vin odată, de două ori, din snobism sau pentru alte considerente, nu formează marea masă a sportivilor. Grosul este în categoria mea. Pentru ei — şi deci pentru sport — preţurile de intrare la matchuri trebuesc scăzute, pentru a fi accesibile ori cărei pungi.

Spectator

O frumoasă iniţiativă a federaţiei de ski

Prima şcoală naţională din munţii Apuseni

Spre o industrie indigenă de skiuri

CAMPENI 23. — Zilele acestea a luat sfârşit primul curs de sky organizat în munţii Apuseni din iniţiativa d-lui general I. Iacobici, preşedintele F. S. R. S. şi a d-lui general Nicolau, fost comandant al vânătorilor de munte şi la care au luat parte tinerii premilitari din regiune.

Iniţiativa a fost minunată şi rezultatele cu cari s'a încheiat primul curs au dovedit câte posibilităţi posedă tineretul nostru din regiunile muntoase şi în special din această regiune a Munţilor Apuseni, unde zăpada este excelentă şi în cantitate mare, începând din Noembrie şi până târziu în Aprilie.

D. GEN. IACOBICI

Cursul de ski din munţii Apuseni a dat posibilitate oficialităţilor sportive să contribue la ridicarea ski—ului în regiuni curat româneşti şi a întrezărit posibilitatea introducerii fabricaţiei skiurilor în industria casnică a moţilor, care sunt lemnari născuţi şi se ocupă exclusiv de dogărit şi ciubărit.

Aşa cum s'a pornit şi dacă oficialităţile noastre perseverează, în câţiva ani munţii Apuseni vor deveni un adevărat rezervoriu pentru skiul românesc.

Pentru un început s'a ales comuna Avram Iancu, satul natal al viteazului luptător şi satul din care s'a recrutat cel mai de seamă regiment după refacere: al 50-lea Horia.

Comuna se întinde pe ambele maluri ale Arieşului Mic, la 28 km. de comuna Câmpeni, care este ultima staţie de C.F.R.

In acest sat, situat la 800—900 m. altitudine, înconjurat de coaste şi poeni minunate s'a înfiinţat o primă şcoală de ski, cu tinerii premilitari din regiune.

Materialul, constând din 20 perechi skiuri complecte cu beţe şi 20 perechi de bocanci, a fost procurat de Inspectoratul P. P. cu sprijinul Diviziei I de vânători de munte, iar instructor a fost locot. Bilchei Gheorghe — un emerit skieur.

La cursul, care a durat zilnic toată luna Februarie, au luat parte regulat 20 de tineri între 18-21 ani, în frunte cu sţl. în rezervă Theodor Costea, învăţătorul satului.

Zăpada a fost excelentă tot timpul.

La sfârşitul cursului s'a organizat un concurs de fond şi unul de slalom, iar câştigătorii au primit obiecte de valoare, donate de batalionul 12 vânători de munte, subinspectoratul premilitar „Turda" şi primăria comunei Avram Iancu.

REZULTATE TECHNICE

Concursul de fond 8 km. (400 dif. nivel).

1. Chira Traian 40 m. 30
2. Coroiu Ion 41 m.
3. Clema I. 42 m.

Slalom

1. Gaira M. 1 m.
2. Chira T. 1 m. 5 s.
3. Chema I. 1 m. 9 s.

*

In ziua concursului tot satul a asistat la desfăşurarea probelor urmărind cu atenţie.

Cursul de ski dela Avram Iancu a însemnat un frumos succes pentru federaţia de ski şi pentru centrul pregătirii premilitare.

Concursul de pronosticuri al „Gazetei Sporturilor"

Azi apare ultimul cupon

Depuneţi sau trimiteţi prin poştă răspunsurile însoţite de cele 4 cupoane

Astăzi apare ultimul cupon pentru concursul nostru de pronosticuri, dotat cu două premii:

1) 1000 lei pentru cel mai bun pronostic;

2) 500 lei pentru răspunsul imediat inferior.

*

Răspunsurile vor fi depuse începând de astăzi în urna specială dela redacţia «Gazetei Sporturilor» (Str. Anghel Saligny 2) şi până Sâmbătă la ora 17. (5 după amiază). Urna va fi apoi sigilată. Răspunsurile vor fi triate Luni. Cel mai apropiat de realitate va fi premiat cu 1000 lei.

Următorul răspuns, cu 500 lei. In cazul când vor fi mai multe răspunsuri egal de bune, premiile se vor trage la sorţi.

*

Cetitorii din provincie pot trimite răspunsurile prin poştă, ele fiind apoi introduse în urnă de serviciul nostru special pentru concurs.

CUPON No. 4

Joi 25 Februarie

Concursul de pronosticuri Gazeta Sporturilor

FOILETONUL „GAZETEI SPORTURILOR" 4)

8 IUNIE

MARE ROMAN SPORTIV

DE GEORGE FULGA

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Jucătorul Emil Vişoiu, portar al echipei naţionale de football, a fost găsit spânzurat de bara de sus a porţii depe terenul O. N. E. F.

In restaurantul «La mustul înăsprit», oficialii sportivi discută cazul.

— Saluut... Poftiţi vă rog...

Prin fumul care inundă încăperea, figurile au luat aspecte cenuşii, de panopticum. Un control atent, totuşi, descopere identităţi pe cari doi gazetari dela «Torentul» şi le notează pentru noui şi violente campanii sportive.

In colţul din fund, sub un tablou care afişează dimensiunile juvenile ale lui Bodo, Federaţia de football e bine şi variat reprezentată.

Prezidenţial, d. Culide îşi odihneşte în capătul mesii un zâmbet larg de secretar permanent al Federaţiei.

In stânga sa, d. Mârsu îşi admiră rotunjimile şi împarte glume de un humor foarte apreciat. Mai sunt la masă, doctorul Ruzică, Costel Bădulescu, Menis Dictando, Radu Mistrati şi o nouă simpatie a oficialităţilor dela football: d. Rotulescu, un vechiu şi cârn vătaf al boxului românesc.

La celelalte mese, aceleaşi nume cunoscute şi sportive, într'o împerechere de sporturi pe care numai friptiurile lui Bodo o poate asigura.

Suplu şi mărunţel, d. avocat Bizanti dă consultaţii în privinţa nouei legi de organizare a sportului românesc.

Atent şi captivant, d. avocat Pedelcovici îi notifică aprobări pe cari legănarea verticală a capului le certifică pentru grefa asistenţii.

Dar masa aceasta juridică, se bucură de un decor femenin de cea mai revuistică esenţă. Două blonde baletiste dela teatrul «Spiriduş» ţin companie veselă celor doi avocaţi, pe cari coreografia îi interesează cel puţin în aceiaş măsură în care sunt dominaţi de codurile Hamangiu.

Amabil, d. avocat Bizanti are atenţiuni afectoase cu una din cele două reprezentante ale baletului autohton:

— Nu mai iei nimic?.. Te rog serveşte-te...

Impresionată de amabilitatea aceasta, blonda Ginger a juridicului Astaire... Bizanti, miorlăe revuistic:

— Mersi... Dece te deranjezi...

Dar în aceiaşi clipă, a şi arestat lista de mâncare pentru o comandă nouă şi costisitoare.

In cealaltă parte a încăperii, d. Culcescu şi-a răcorit zăduful primelor arsuri stomacale cu o baterie dublă. Se găseşte acum, expeditiv şi artilerist, la a doua baterie. Dar tragerile sale cu repetiţie, sunt capabile să epuizeze multe divizioane de «baterii» pe cari — precaut — patronul Bodo le-a şi aliniat în coloană de marş cu direcţia «inamicul din faţă».

După prima coloană a acestui Acropole culinar şi zgomotos, o masă rotundă găzduieşte dimensiunile patrate ale unui alt fost oficial de football: Mandy.

Negricios ca un tricou nespălat, d. Mandy îşi lărgeşte gura peste un pluton de dinţi albi, zâmbind unei convive al cărei temperament a făcut circuitul tuturor oficialilor români, de toate specialităţile.

— N'o cunoşti?... se interesează unul din cei doi redactori ai ziarului «Torentul», interviewându-şi colegul.

— Nu...

— Este o fostă vedetă de revistă: Anicuţa Mudaru. Prea caldă, pentru termometrul scăzut al sensualităţii oficialilor români, a făcut o adevărată expediţie de documentare, trecând prin jungla tuturor paturilor. Ca să se amuze, s'a şi măritat de câteva ori. Primul soţ legitim a fost un oarecare Bebe Sălcănescu. Un băiat de bani gata. N'a reuşit să o fixeze, însă, decât o lună. Apoi, au divorţat. In decurs de doi ani şi-a mai găsit şase logodnici transformaţi în posesori legali — cu martori şi foae dotală — ai graţiilor sale temperamentoase. Divorţul a intervenit, însă, de fiecare dată, inevitabil şi desinfectant.

A rămas, în total, de şapte ori văduvă.

Dar asta nu o satisface.

Mai are un ideal.

— Care?..

— Să rămână cel puţin odată văduvă, prin deces...

Reprezentantul ziarului «Torentul» are o aprobare silită.

— Dece nu?.. Foarte legitimă dorinţă...

Peste vacarmul discuţiilor, orchestra a pus o platformă muzicală, în surdină. Un tango care se zbate pe coardele viorii şi tremură sentimental în ochii câtorva convivi «înăspriţi» de mustul învechit al lui Bodo.

D. avocat Bizanti a obţinut o suspendare a pledoariei sale sportive, pentru a se dedica «exclusiv jurisprudenţelor digestive stabilite de cele două baletiste.

(Va urma)